

SZÍPORKA

A BARTÓK BÉLA ELMÉLETI LÍCEUM ELEMİ OSZTÁLYOS TANULÓINAK LAPJA

2020/2021, II. félév

30. SZÁM

15 éves a Szíporoka!

Csodálatos mesevilág

Nemzeti Összetartozás Napja a Bartók Béla Elméleti Líceumban

Iskolánkban hagyománynak számít, hogy a Nemzeti Összetartozás Napján vendégül látjuk a testvérintézményeink kisdíkjait, lehetőséget teremtve az ismerkedésre, alkotó tevékenységekre. Az idén ez kissé másként zajlott, hiszen a koronavírus okozta járvány

végezt a testvériskolák diákjai nem lehettek jelen, azonban igyekeztünk másképpen megszervezni ezt a rendezvényt. Május folyamán alkotó tevékenységeket hirdettünk meg, pontosabban egy rajz és egy fogalmazásíró versenyt. Nagy örömmel tapasztaltuk, hogy sok szép munka érkezett, Szabadkáról, Szegedről, Aradról, a megyei iskolák részéről, Újszentesről, Lugosról, valamint a temesvári Gerhardinum Római-Katolikus Teológiai Líceumból is.

A III-IV. osztályos kisdíjak számára egy fogalmazásíró versenyt hirdettünk meg. A gyermekek megadott kulcsszavak segítségével írtak fogalmazást, melyek e naphoz kapcsolódtak, mint „összetartozás”, „büszkeség”, „barátság”. Huszonnyolc tanuló jelentkezett a versenyre, a mezőny erős volt, igazi kihívást jelentett a zsűrinek kiválasztani a legjobb irodalmi alkotásokat, hiszen a beérkezett munkák javarésze igazolta, hogy a kisiskolások nemcsak rajz területen, hanem írásban is tudnak ügyesek, kreatívak lenni. Oláh Katalin irodalom szakos tanárnő, Varga Ildikó tanítónő és Milos Annamária X. osztályos diák rangsorolták a tehetséges gyermekek munkáit, akik a következő helyezést érték el: I. díjat érdemelt ki a szabadkai Tímár Márton és a temesvári Fórika Tamás; II. díjat Árokszállási Ivett és Botka Petra ért el Szabadkáról, III. díjban részesült Bajkai-Fábián József Antal Temesvárról és Gávrity Barbara Szabadkáról. Dicséretet kapott: Mátyási Natália és Bugarsky Márk Temesvárról, valamint Csonka Mária és Oravec Bianca Szabadkáról.

A *Csodálatos mesevilág* című rajzverseny témáját a magyar népmesevilágból merítettük, a gyerekek kedvenc népmeséjük egyik jelenetét rajzolták meg szabadon választott technikával. A zsűri tagjai, Nüszl Erzsébet, Szabó Csilla pedagógusok és Jánosi Anett XI. osztályos diák számos értékes munka közül választották ki a legjobbakat. I. díjat kapott a temesvári Kaizler Dóra Henrietta, Lábadi Glória, Lukács Erika és Székely Brigitta, valamint a szabadkai Kakuszi Kira és Szikora Lili, II. díjban részesült a temesvári Ratkai Máté, Péter Nimród és Molnos Abigél, illetve a szabadkai Döme Iringó és Dudás Ivett. III. díjat kapott Kuglis Dalma Újszentesről, Jurcsák Renáta Szabadkáról, valamint Palkó Csaba, Gáll Laura és Csóka Emese Temesvárról. Dicséretben részesült

több diák is, így Szilágyi Maja, Hegedűs Léna és Molnár Vivienne Szabadkáról, Zibók Réka Szegedről, Balog Sára Aradról, Sajti Brigitta Lugosról, Pătruț Melisa Újszentesről, Ferencz Szende a Gerhardinum Római-Katolikus Teológiai Líceumból, valamint Mátéfi Erin, Ugron Emese, Kovács Ádám, Zabos Krisztina, Horváth Boglárka és Crepelca-Kovács Elizabeth a Bartók Béla Elméleti Líceumból. A beérkezett munkákból egy szabadtéri kiállítást készítettünk az iskola udvarán.

Szívből gratulálunk mindannyiuknak a kiérdemelt eredményekhez!

A szervezőcsapat nevében Milos Edit, Pál Krisztina és Tamási Emese tanítónők

A DKMT alkotóversenyen díjazott fogalmazások:

Amire büszke vagyok

Van egy unokatestvérem, aki Nagyváradon él. Úgy hívják, hogy Dönci. Ő két éve zongorázik, és az ő hatására kezdtem én is zongorázni. Én 2020-ban kezdtem el zenélni. Ez sajnos elmaradt tavaly tavasszal, mert járvány volt, de azután elkezdtem újra tanulni. Nagyon szorgalmasan tanulok még most is.

Az idén a zenetanárnőm benevezett engem is egy zongoraversenyre. Nagyon sokat gyakoroltam a versenyzalomat. Johann Sebastian Bach a szerzője és a címe: *Menüett*. Egy kicsit nehéz a második fele, de sikerült megoldani azt is. Eljött a várva várt nap, amikor az egész család, Anya, Apa, Timi és én ünnepi öltözetben beléptünk a terembe. Én egy kicsit izgultam, de megnyugodtam, mert ott volt a család. Amikor a zongorához léptem, már nem volt bennem semmi druk, csak arra gondoltam, hogy úgy játszom el a Menüettet, ahogy a kottán volt. Sikerült végigjátszani majdnem hiba nélkül, de egy kis baki mégis becsúszott, mert mellécsúszott az ujjam, de nem álltam meg, mert azt mondta a tanárnőm, hogy ne szakítsuk félbe, ha hibázunk. Én arra gondoltam, hogy 3. díjat vagy dicséretet kapok. Nagyon meglepett hétfő délután, hogy 1. díjat kaptam. A barátaim is eljöttek volna, de más programjuk volt. De azért a két legjobb barátom, Edwin és Erik is szorított nekem, mert a barátság kötelez.

Nagy büszkeséggel tölti el a családomat s engem is ez a siker, amely a mi összetartozásunk eredménye, hiszen szüleim biztató szava és a tanárnő segítsége nélkül nem biztos, hogy sikerült volna.

Fórika Tamás, Lépésről lépésre III. osztály

Barátság és összetartozás

Lassan közeleg az iskolaév vége. Ez a négy év amióta együtt vagyunk osztálytársaimmal jobban, rosszban a tudásért való küzdelemben gyorsan elszállt idő volt.

Nagy barátságok alakultak ki, és magas szinten megmutatkozik az egység, az összetartozás, hisz mindannyian egy célért küzdünk, együtt dobban a szívünk, ha öröm ér bennünket és együtt sóhajtok, ha akadályba, nehézségbe ütközünk a tananyag kapcsán. Összetartó csoporttá-osztállyá kovácsolta a „Katicákat” ez a néhány év. Aggódunk egymásért, ha valamelyikünket baleset vagy netán betegség éri. Örömmel dobjuk az ötöst egymásnak a barátság jeléül, főnhangon üdvözljük egymást minden találkozás alkalmával. Így zajlik ez most is, mikor a buszmegálló elé begördül az autóbusz, melynek járatán érkezik Leó, Teodor és Márió.

- Helló, fiúk! - kiáltják kórusban, midőn kilépnek a busz ajtaján.

- Gyertek! Hol késtek már? - Aggódtunk értetek. - harsog a válasz Martintól és a többi sráctól.

- Siessünk, de legyünk óvatosak az átjárón, hisz egyik-másik autós nem veszi figyelembe a jelzőlámpa fényét!

Puttonyként cipeljük vállunkon a nehéz iskolatászkát, és büszkén lépjük át az iskola kapuját. A tudásért való küzdelem és csata nehéz, fárasztó, de érdekes az új kihívásokkal való megbírkózás az online oktatásban, mióta törvénybe lépett a tanulás ilyen formája a Covid-19

vírus miatt. Bátran vállaljuk mindannyian ezt a kihívást, s bízunk abban, hogy a tanító néink büszkén fogalmaz, mikor tájékoztat rólunk szülőt, tanárt vagy igazgatót. Az igaz barátság, az összetartozás nagy büszkeséggel, önbizalommal tölt el bennünket. Szüleink között is kialakultak őszinte baráti kapcsolatok és ők is példaképpen tapossák, egyengetik előttünk a barátság útját. Minden családi találkozás alkalmával a büszkeség, a barátság és a sorstársi összetartozás mosolya ül mindannyiunk arcán. Még egy pár hét és ideiglenesen elválunk egymástól, szomorúan, de büszkén, és öntelten lépünk majd ki az iskola kapuján becsapva magunk mögött a 4. osztály ajtaját. Vidáman rohanunk majd a nyár és a szünidő nyújtotta kalandok mámorába.

Hiányozni fognak a tanító néni figyelmeztető intései, az igaz barátok és sorstársak a megszokott arcom és az osztályban uralkodó feszültség felelések idején. Emelt fővel válunk majd el egymástól, s büszkeségünk bizonyítékával a kezünkben állunk majd szüleink elé azzal a tudattal, hogy ősszel majd a felső tagozatban biztosítva lesz a helyünk.

Tímár Martin, 4. osztály, Széchenyi István Általános Iskola, Szabadka

Igaz történet az összetartozásról

Izgalommal keltem aznap, eljött a nagy nap. Szép vasárnap délelőtt volt, azt hittem otthon vagyok, de nem... Belgrádban voltam, egy nagyon fontos úszóversenyen, amire rengeteget készültem.

Egyszer csak csörög a telefonom, azt hittem anya az. De nem ő volt, hanem a nővérem hívott fel, hogy elmondja mennyire büszke rám és hogy szurkol nekem. Elmosolyodtam rajta, szerintem jobban izgult, mint én. Mire az uszodába értünk, nekem összeszorult a gyomrom, a verseny tétje a válogatottba való bejutás volt, amit nagyon szerettem volna. Szerintem jobban, mint addig bármi más.

Az első úszószámból kizártak, ekkor kétségbe estem, többet nem hibázhattam. Eszembe jutott a nővérem és a mi barátságunk, amitől új erőre kaptam. A soron következő úszószámokban volt, hogy elől végeztem, de volt, hogy lehagytak a vetélytársaim. A szünetben anya és apa is felhívott, irtó jól esett a biztatásuk. Közben hallottam, hogy a nővérem kiabálta: megjött a mamám is. Délután jöttek a legfontosabb futamok, a legnehezebbek amiken minden múlt. Nővérem újból felhívott, s nevetve mondta, hogy mindenki nekem szurkol. Ez nagyon jól esett nekem. Elképzeltem a családomat a célnál, mikor elhangzott a síp, minden erőmet beleadva siettem hozzájuk. Tudtam, hogy vannak nálam jobbak is, de most én értem be először a célba, s a legjobbak között végeztem, így bekerültem a válogatottba és teljesült az álmom.

Sokan szurkoltak nekem, de nekem a legfontosabb mégis a családom és a nővérem, akik végignézték és szurkolták minden futamomat. Nekem nagyon fontosak ők, főleg a nővérem, aki sokat szokott nekem segíteni, egy család vagyunk, összetartozunk.

Botka Petra, 4. osztály, Széchenyi István Általános Iskola, Szabadka

Testvéri szeretet és összetartozás

Szerencsésnek mondhatom magam, mert két testvérem is van. Evelin egy és fél évvel idősebb nálam, Teó pedig ugyannyi éves mint én, mivel ő az én ikertestvérem.

Nagyon sokat vagyunk együtt, és ahogy növekszünk, jobban megértjük egymást. Igaz, Teó egy kicsit kilóg a sorból, mert fiú, és mi lányok nagyon sűrűn nem azt akarjuk csinálni, amit ő akar. Ilyenkor egy kicsit megharagszik, de a végén rájön, hogy minket a lányos dolgok érdekelnek. Teó egy kicsit energiátútgengésben szenved, soha nincs nyugta. Emiatt néha az idegeimre megy, de mindig féltem, ha valaki bántani akarja vagy nyugtalansága miatt túl sokat

szaladgál, mert sűrűn fullad az asztmája miatt. Nemrég elesett az iskolában, és agyrázkódása lett. Bekerült a kórházba. Nagyon sokat sírtam és sajnáltam, hogy egyedül kell lennie a kórházban. Nagyon féltem, nehogy nagyobb baja legyen. A félelmemet nem mindig mutatom ki, de anyukámnak mindig elmondom. Ő elmagyarázta, hogy mi hét és fél hónapig együtt voltunk az ő hasában, és az ikertestvérek jobban összetartoznak. Az én ikertestvérem nagyon jószívű. Ha valaki bántani akarna, ő mindjárt ott teremne.

Vízipólóra jár, és elég jól megy neki. Amikor hallom, hogy az edző megdicséri, nagyon büszke vagyok rá.

Fiúbarátaim nincsenek, de velem egy testvéri barátság alakult ki. Nemcsak testvérem, hanem a barátom is. Szüleink nagyon sokszor megdicsérnek bennünket. Büszkéek ránk, hogy jól tanulunk, és hogy szeretet van köztünk. Mindig azt mondják, hogy legyünk egymásnak a legjobb barátai, mivel mi összetartozunk.

Árokszállási Ivett, 4. osztály, Széchenyi István Általános Iskola, Szabadka

Tommi

Volt egyszer egy fiú, aki elment egy táborba. Sokan voltak, sok barát, szomszéd gyerekek, osztálytársak. A fiúnak nem voltak barátai, csak olyanok, akik büszkéek voltak magukra, beképzelték, és sorolhatnám. A fiú belépett a tábor területére és várta, hogy valaki elpüfölje, mert ahány iskolába járt, mindenhol ez történt. Egyszer csak odajött valaki:

- Szia!

- Sz...sz...szia!

- Mi a neved?

- Tomi.

- És neked?

- András.

- Üdvözöllek! - mondta András. Csatlakozol a csapatunkhoz?

- Igen.

- De van egy jelszó!

Tomi félt, mert nem tudta megjegyezni a jelszavakat.

- Ott az erdőben van egy bázisféleségünk. A jelszó: „Én szív, én lélek, barátságos magyar összetartozó leszek amíg csak élek.“ Ok?

- Azt hiszem.

- Jó, majd fent találkozunk.

Ettől kezdve Tominak igazi barátai lettek. Követte őket, és elérkezett a „bázisukra“. Egész szép volt és rend is volt bent. András, a vezér, bemutatta mindenkinek. Első éjszakán a bázison aludtak mind.

Eltervezték, hogy a következő nap alapanyagokat gyűjtenek. Sikerült is, és bőven elég volt a bázis nagyobbítására. A következő nap ételt kellett szerezni, így ment két hétig. Amikor letelt a két hét:

- Te egy igazi barát voltál! - mondta Tomi.

- Veled is nagyon jó volt játszani és bázist építeni.

- Eljött a búcsú ideje.

- Majd jövő nyáron találkozunk!

- Igen, majd jövő nyáron!

Elköszöntek egymástól és mindketten hazamentek. Sokat gondoltak mindketten az együtt töltött időre, és türelmetlenül várták a következő nyári tábort.

Bajkai-Fábián József Antal, Hagyományos IV. osztály

A barátság egy aranyfonál

Amikor az iskolában a tanító néni feladta ezt a szép témát, azonnal elkezdtem gondolkodni, hogy miről is írjak? Azt hiszem, hogy a felsorolt fogalmak a legfontosabbak az életben, és a legértékesebb dolgok közé is sorolhatók egyben.

Szerintem összefüggés is van közöttük, hisz egy igaz barátal, ha valaki rendelkezik, büszke is lehet rá. Én ezt büszkén állítom, mivel az én barátnőm is óvodás korom óta jelen van az életemben. Hét éve vagyunk igazi barátnők, valamilyen módon és mértékben összetartozunk. Büszke vagyok, hogy rá mindig számíthatok, kiáll mellettem jóban-rosszban.

Fontos dolog, ha valaki talál egy ilyen személyt, akitől segítséget, vigaszt és megértést kap. Minden embernek szüksége van egy ilyen társra, akiről azt érzi, hogy valóban barát, és nem azt, hogy a háta mögött kibeszéli, vagy pedig még rosszabbat tesz vele, az első adandó alkalommal hátba támadja.

Büszke vagyok, hogy az én barátnőm megértő és segítőkész személy. Remélem, hogy még nagyon sokáig élvezzük egymás társaságát, ötödiktől is majd folytatódik ez a szép, őszinte barátság. Én hiszem azt, hogy egy barát kincs a mindennapi életünkben, vigyázzunk és becsüljük meg őket, hisz megérdemlik, rászolgáltak erre!

Fogalmazásomat egy számomra nagyon szép versidézzel zárom:

„A barátság egy aranyfonál,
amely néha-néha megszakad,
össze lehet ugyan kötni,
de a csomó megmarad...”

Gávrity Barbara, 4. osztály, Széchenyi István Általános Iskola, Szabadka

Válogatott írások

Szereted az erdő titkait?

Az erdő sok élőlénynek ad otthont. De sajnos ritka az az erdő, amelyikben nem hallatszik a láncfűrész zaja.

Tavasszal az erdő gyönyörű. Madarak csiripelésével, virágok nyílásával és új élet sarjadásával telik meg. Az erdőben sok élőlény él, kedvenceink a vörösbecs, a kékcinke, az erdei pinty, róka, farkas, mókus, sün, szarvas, őz, kakukk, bagoly és fakopáncs. De még több ezer madár, állat, csúszómászó és rovar is él benne. Vannak kedvenc növényeink is: tölgyfa, fenyőfélék, gólyahír, harangvirág, gyöngyvirág, medvehagyma, meténg, hóvirág, ibolya, mohák, zuzmók, gombák...

Fontos, hogy az erdőkben ne tegyünk kárt! Csak csodáljuk meg egy erdei kirándulás alatt!

Ha kedvet kaptatok egy erdei túrára, a közelben ellátogathattok akár kerékpárral is a **Bázosi Arborétumba**, a **Bisztraerdőbe** vagy a **Vadászerdőbe**. Vigyetek magatokkal távcsövet, nagyítót és mindenképpen szemetes zsákot! Érdemes megnézni a legújabb magyar természetfilmet: **Amiről a fák sutognak**.

Demeter Zsófia és Craioveanu Ágnes, Hagyományos III. osztály

Lulu és Xanax kalandjai

Egyszer volt, hol nem volt, a Quartz hegyeken is túl, volt két barát: Lulu és Xanax.

Történt egyszer, hogy a két barát talált egy térképet. Azon a térképen egy kanyargós labirintus volt, melynek végén egy rejtélyes X jel látszott.

Lulu így szólt barátjához:

- Gyere, Xanax, keressük meg ezt a helyet, ahová a térkép vezet!
- Menjünk! – helyeselt Xanax.
- De mit rejthet ez az X jel? – tűnődött Lulu.
- Nem tudom! – vélekedett Xanax.
- Csomagoljunk gyorsan, és induljunk! – tanácsolta Lulu barátjának.

Így elkezdtek pakolni ételt, italt, egy labdát és persze az adó-vevőjüket sem felejtették otthon. Elindultak a labirintus irányába, majd egy óra múlva oda is értek egy erdőhöz. Mivel nagyon elfáradtak, ott táborot vertek és lepihentek.

Másnap reggel labdáztak kicsit, majd táborot bontottak és útra keltek. Mentek, mendegéltek, hegyeken-völgyeken át, addig forgatták a térképet, hogy szürkületkor rábukkantak a rejtélyes X helyre.

Azon nyomban elkezdtek ásni. Azon a helyen, a föld mélyén egy gyémántrózsát találtak. Nagy boldogan hazavitték, és nagy becsben tartották a rózsát egy gyémántvázában.

Máig is élnek, ha meg nem haltak.

Lábadi Glória, Lépésről lépésre II. osztály

Játékországban jártam

Egy nap Lile játszott az udvaron. Eközben egy hang szólította meg:

- Gyere, Lile, gyere Játékországba! - szólt egy hang a bokorból.
- Ki az, mi az? - kérdezte félénken a kislány.
- Én vagyok! - szólt megint a hang. ...Hát én! - szólt újra a hang és a bokorból egy nyúl ugrott elő.
- Hát te ki vagy? - kérdezte a kislány.
- Én Rágcsa vagyok! Akkor jössz vagy nem?- kérdezte a nyúl.
- Hova? - kérdezte Lile.
- Játékországba! - válaszolt a nyúl.
- Megyek! - mondta a kislány.

A nyúl előhúzott egy szép gömböt, és odavágta a földhöz. Ekkor egy út tárult eléjük.

Amikor beléptek, Lilének tátva maradt a szája. Odaát minden más volt. A házak cukormázból voltak, a fák gumicukorból és a fű pillecukorból. Amikor Lile magához tért, még meg is dörzsölte a szemét, annyira elcsodálkozott. A nyuszi már kezdte azt hinni, hogy elájul, mert annyira mozdulatlanul állt.

Lile a messzi távolban meglátott egy fura zseléből készült járművet. Olyan volt, mint egy busz, de nem teljesen, inkább félig busz, félig pedig autó. És Lile megkérdezte:

- Milyen jármű ez?
- Ez egy Buau! - válaszolt a nyúl.
- És mi az a Buau?
- Az egy olyan jármű, ami félig busz, félig autó.
- És hova visz?
- A zseléstrandra! - mondta a nyúl. Szeretnél oda menni?
- Igen, szeretnék!

- Akkor induljunk, le ne késsük, mert egy órát kell várnunk a következőre!
- De nekem nincs fürdőruhám!
- Akkor veszünk egyet!
- Tényleg? Az jó!

Miután átmentek a strand pénztárán, a fürdőruhák bódéjához vették az irányt. Lilének egy rózsaszín fürdőruhán akadt meg a szeme. A nyuszi meg is vette, majd mindketten felöltöztek. Bementek a fedett strandra és Lile a zselécsúszda felé indult. Lecsúszott, majd még egyszer, aztán újra és újra, ez legalább tíz percig így ment. Lassan elfáradt, de még egy kicsit a zselé alatt búvárkodott.

Amikor kiértek a strandról, dobolást és trombitaszót hallottak: "Kihirdetjük, hogy ma 5:00-tól olajfutamatot tartunk az olajpark hátsó részében, és megkérjük a résztvevőket, hogy hozzanak magukkal egy kis kártyát, amin a telefonszámuk és a nevük van, hogyha valami történik, tudjuk értesíteni a hozzátartozókat! Ezt üzeni a király!"

Miután a kikiáltó elmondta, sarkon fordult, Rágcsa pedig megkérdezte Lilét, hogy akar-e menni arra a bizonyos futamra, ami egy nagyon népszerű sport Játékországban. A kislány beleegyezett. Siettek, mert fogytán volt az idejük, és a futam mindjárt elkezdődött.

Amikor odaértek a parkba, a büféskocsihoz mentek, vettek szörpöt és pattogatott kukoricát, majd leültek a padra. Elkezdődött a futam, mindenki lelkesen szurkolt: „Hajrá, piros csapat, hajrá sárga csapat!”

A meccs végén kihirdették a nyertes csapatot: „A győztes a... a... a sárga csapat!!!” Az eredmények kihirdetése után következett a díjak és az oklevelek átadása. A nap végén még megálltak venni mindketten egy-egy nyalókat.

Lile nagyon jól érezte magát a zseléstrandon, meg az olajfutamon. A hosszú és izgalmas nap végén a kislány ezt kérdezte a nyúltól:

- Hogy jutok én most haza?
- Itt egy varázsgömb, dobd el!
- Holnap is jöhetek ide?
- Igen! - válaszolt a nyúl.

Miután elköszöntek egymástól, a kislány a földhöz vágta a gömböt, és hazament. Otthon a kislány boldogan feküdt le, és arra gondolt, hogy másnap is elmegy Játékországba.

Péter Szilvia, Lépésről lépésre IV. osztály

A csillagszemű cicus

Volt egyszer, hol nem volt, volt egyszer egy icuri-picuri ezüstszőrű cicus. Csillag volt a neve, mert a szeme úgy ragyogott, mint a csillag. Együtt lakott az anyukájával és a testvérével.

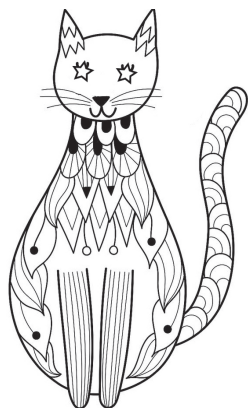
Egy szép napon egy gyerekes család jött látogatóba, aki örökbe fogadta a testvérét, és akkor Csillag egyedül maradt az anyukájával. De a gazdája nem akarta megtartani Csillagot, így az állatmenhelyre vitte.

Az elején Csillag nagyon egyedül érezte magát és szomorú volt. Aztán lassan, lassan megszokta az életet ezen a helyen.

Az egyik nap, miközben a fűben játszott, egy cicával találkozott, aki megkérdezte tőle:

- Szia, mi a neved?
- Csillagnak hívnak.
- Hűűű...látom, hogy te csillagszemű vagy, ami igazán különleges, azt hiszem, hogy az egyetlen csillagszemű cica vagy!
- É-én n-nem tudtam. - dadogta csodálkozva. Azt hittem, hogy több csillagszemű cica él a világon!

- Nem, te vagy az egyetlen.....De mondjak még valamit, létezik egy elrejtett kincs, melyet csak egy csillagszemű cica tud megtalálni és amelyiknek különleges ereje van.

- Értem.... De milyen kincs? - kérdezte.

- Ezt én nem mondhatom meg, te kell megtaláld! - suttogta visszhangként és elment.

A következő nap, miközben két másik macskával bújószkodott, Csillag talált egy mókusodúban egy térképet a kincsről, amelyik egy király palotájában volt elrejtve. Csillag gyanította, hogy az a térkép, amely a kincshez vezet, mert rá volt rajzolva egy cica.

Így hát útra kelt a térképpel, hogy megkeresse a kincset. Ment, ment, mendegélt, míg egy palotához nem érkezett. Ott egy hatalmas sárkánnyal találkozott, a cicus olyan gyorsan és ügyesen szaladt el a sárkány lábai között, hogy a sárkány megbotlott és elesett. Miután Csillag huncutul kicselezte a sárkányt, meg is találta a kincset és kinyitotta. A dobozban volt egy kis lánc, amelyen egy csillag látszott, a csillagban pedig egy ezüst kiscica.

Amikor felvette, Csillag érezte, hogy szupererőt kapott és ez segített neki, hogy mindent meg tudjon valósítani.

Itt a vége, fuss el véle...

Jurescu Lara, Hagyományos II.osztály

Kalandozásaim a hétmérföldes csizmámmal

A barátaimmal egy elhagyatott sikátorban sétáltunk. Egyszer csak megbotlottam valamiben.

Egy csizma volt, csak egy. Felhúztam, léptem egyet. Becsuktam a szemem, mert úgy éreztem, elestem. Mire kinyitottam a szemem, a házunk előtt álltam, érdekes: éppen haza akartam menni. Egy lépést tettem hátra, és újból a kisutcában voltam.

Lassan megértettem, mi történt velem. Azon gondolkodtam, ha egy lépéssel otthon vagyok, két lépéssel, vajon hol leszek?

Kipróbáltam, a nagymamám házánál voltam, ami egy várossal arrébb van, mint a mi városunk. Majd öt nagy lépést tettem. Egy tó közepén álltam, a zoknim teljesen vizes lett, lyukas volt a csizma, befolyt a víz. Visszamentem, és megkérdeztem barátaimtól, hova menjünk.

- Afrikába! Franciaországba! ... Végül is Párizsba mentünk.

Egy nap alatt körbejártuk Európát, fürödtünk a tengerek vizében. Vettünk egy térképet, hogy majd jobban tudjunk tájékozódni. Másnap Ázsiát barangoltuk be. Lassan-lassan körbejártuk az egész világot. Nagyon jó volt. Sok új, érdekes dolgot láttunk, és nagyon jó szórakoztunk. Hálásak voltunk, hogy birtokunkba került ez a varázserejű hétmérföldes csizma.

Kaizler Dóra Henrietta, Lépésről lépésre IV. osztály

A legjobb barát

Volt egyszer, hol nem volt, volt egyszer két kiscica. Az egyiket Cirminek, a másikat Fifinek hívták. Cirmi fekete volt, Fifi pedig fehér, egy kis fekete folttal a farkán.

Egy szép nyári napon, Fifi meghallotta a szüleitől, hogy látogatóba jön Cirmi, és nagyot ugrott boldogságában. Pár óra múlva megérkezett Cirmi, és elkezdődött a játszás. A játékegérrel játszottak, a labdával, a cicajátékokkal, olvastak, iskolásat játszottak és kint felmásztak a fára. Amikor a labdával játszottak, Fifi megbotlott egy kőben és elesett; abban a pillanatban sírva fakadt, mert nagyon fájt a lába.

Cirmi vett egy halszagú, gyógyító macskaolajat és rátette Fifi lábára, ettől Fifi jobban érezte magát.

- Köszönöm! Most már nem fáj a lábam. - mondta Fifi.

- Szívesen, bármit megtennék a legjobb barátomért! De remélem máskor figyelmesebb leszel!
- válaszolta Cirmi.

A két cicus tovább játszott, és mindörökké jó barátok maradtak.

Jurescu Lara, Hagyományos II.osztály

Versek

Kutyazsúr

A kobra meg a róka

Lopja, lopja, lopja a napot
a kobra, a nagy királykobra.
Mintha nem is volna egy
csöppnyi dolga.

De ha ott a róka, van dolga,
mert a rókának finom a húsa.
De a róka is tud harapni,
nehéz lesz őt megmarni.

Gönczi-Fórika Attila, Lépésről lépésre I. osztály

Rózsa

Piros a rózsa,
Bársony a szirma.
Vékony szára
Hajlik a szélben.

Pillangó repked
A virágok felett.
Boldogan libben
A nyári szélben.

Szász Boglárka, Lépésről lépésre III. osztály

Van egy négylábú barátom:
Pajtás az ő neve,
Napjaimat átbóklászom
Fütyörészve vele.

Séta közben nem setjheti,
Hogy otthon mi készül:
Papírvágás, nagy ajándék,
A nappali szépül.

Mikor végre hazaérünk
Meleg délután van,
Pajti kutya settenkedve
besurran a házba,

Pedig tudja a kis huncut,
Hogy neki nem szabad,
Koszos kutyamancsaival
nappaliba szalad.

Séta után lóg a nyelve,
A szája már tátva,
De még jobban tátva marad,
mikor ezt meglátja:

Nem hiszi el! Asztal alatt
Az ő kutyatálja,
Hideg víz, pár finom falat,
Ajándék őt várja.

Zene indul, kacarászás,
egy kis vidám muri
Jár neki, mint családtagnak:
Szülinapi buli.

Örvendezett ravasz szeme,
Nagy tanyánkon ő az úr,
Nem tudta mi várt rá otthon:
Szülinapi kutyazsúr.

*Szővérdfi-Szép Noémi,
Hagyományos I. osztály*

Gondolatmorzsák negyedik osztály végén

Negyedik osztály végén egyre gyakrabban gondolunk vissza az együtt eltöltött öt esztendőre, örömekre és nehézségekre, a sok-sok közös élményre. Íme néhány gondolat a hagyományos negyedik osztályosok tollából:

„A Bartók Béla Elméleti Líceum azzal tűnik ki a többi iskola közül, hogy folyamatosan fejlődik, szépül. Nagyon büszke vagyok rá!” **Máté**

„Számomra az első iskolánap volt a legemlékezetesebb. Nagyon igyekeztem észben tartani az új társaim nevét. Amúgy néha idegesítő a tanító néni, de tudom, hogy szeret minket.” **Ádám**

„Aki a Bartókban tanul, az nem érzi különnek vagy kirekesztettnek magát, mert mindenkit befogadunk. Összetartó csapat vagyunk, remélem ez így is marad.” **Alexandra**

„Sokat énekelünk együtt, nem hiába vagyunk a Dalospacsirták osztálya.” **Nati**

„Összetartó, barátságos a mi osztályunk, olyanok vagyunk, mint egy igazi nagy család.” **Timike**

„Az osztálytársaim szeretnek sokat viccelődni és nagyon jól érzem magam közöttük. Ha valaki otthon felejteti az uzsonnáját, kisegítjük egymást.” **Aida**

„A tanító néni egy jó tanár. Azt szeretem benne, hogy megérti a fiúkat. Haragszik, ha verekszünk, pedig elmagyarázzuk neki, hogy ez csak egy fiús játék, semmi komoly. De ha nincs meg a házi, akkor szorulunk!” **Kund**

„A mi iskolánk sokkal tisztább és fejlettebb, mint a többi. A diákoknak biztosítva van az iskolabusz, ebéd, még a koronavírus idejében is. Ez a magyar államnak köszönhető, amely a magyar iskolákat és más romániai intézményeket is támogat.” **Hajni**

„Nagyon jó volt az együtt töltött öt év, igaz, hogy a járvány elrabolta a legszebb évünket. Azért volt nehéz az utolsó év, mert sokat tanultunk online és távol voltunk a tanító nénitől és az osztálytársaktól.” **Dennis**

„Mi egy szuper csapat vagyunk és köszönjük az igazgató néninek a kreativitást, hogy minket egy osztályba tett. Kírtatóak is vagyunk, és jó focisták.” **M. Márk**

„Számomra a legszebb élmény a tánc tábor volt. A néptánc egy kicsit nehéz, de szórakoztató, főleg, hogy egy csomó barátom néptáncos. Fellépéseken nagyon izgulok, eddig csak egyszer rontottam el a lépést, de akkor is sikerült megmenteni a helyzetet.” **Albert**

„Nagyon klasszak az iskolai bulik, a kedvencem a maszkabál volt. Ha arra gondolok, hogy negyedik osztály végén is bulizunk, majd kiugrok a bőrömből a boldogságtól.” **Elza**

„Nagyon szeretem az iskolámat, mert itt tényleg törődnek a gyerekekkel. Az osztályközösségünk egy összetartó csapat, jó együtt lenni!” **Gabi**

„Összetartó csapat vagyunk. Sokat bolondozunk, viccelődünk. A tanító néni tart össze minket, hogy szét ne szóródjunk.” **Erna**

„Soha nem felejtem el a lovas-szekeres kiruccanást a zombolyai tavakhoz. Ahányan voltunk, mind a szekéren ültünk. Akkor utaztam először lovasszekéren az osztállyal.” **Tomí**

„Az igazgató néninek fontos, hogy mi jól érezzük magunkat. Szeretem az iskolámat, mert szebb és különlegesebb, mint bármelyik másik iskola a városban.” **Hanna**

„Felejthetetlen élmény volt számomra a Medve-barlangi kirándulásunk. Igaz, hosszú volt az út, de a látvány mindent pótol: cseppkövek, medvecsontok, legendák. Nagyon jól éreztük magunkat.” **Joci**

„Azt szeretem az osztályomban, hogy nem csak osztálytársak vagyunk, hanem jóbarátok is. Nagyon szeretem a szüneteket, mert együtt lehet játszani. Felejthetetlen volt számomra a zombolyai kirándulás.” **Borsi**

„Nagyon szeretem Vivit, az osztálytársamat. Ő egy kicsit más, de mindig öröm számomra, amikor együtt játszhatok vele.” **Anna**

„Én nagyon jól érzem magam itt az iskolában. Szeretek ide járni. Jó látni, hogy minden osztálytársam jól tanul, jó jegyei vannak. Ez büszkeséggel tölt el.” **B.Márk**

„Az én osztályom olyan, mint amilyenre vágytam: kreatív, segítőkész, ügyes csapat. Ha valaki hiányzik, nagyon érezzük a hiányát.” **Dani**

„Itt az ideje kirepülni. Szárnyaljatok, kedves dalospacsirtáim!” **Kriszta tanító néni**

A DKMT VERSENY TOVÁBBI DÍJAZOTTAI

(Az I. díjasok munkái a címlapon láthatók)

Döme Iringó (IV. o.)

Széchenyi István Ált. Isk., Szabadka

Gáll Laura (III.Sbs o.)

Molnos Abigél (H. előkészítő o.)

Csóka Emese (IV.Sbs. o.)

Jurcsák Renáta (II. o.)

Széchenyi István Ált. Isk., Szabadka

Péter Nimród (I.Sbs o.)

Palkó Csaba (I.Sbs o.)

Rátkai Máté (III.Sbs o.)

Kuglis Dalma (Előkészítő o.)
Újzentesi Általános Iskola

Dudás Ivett (II. o.)
Széchenyi István Ált. Isk., Szabadka

Tehetséges rajzolóink

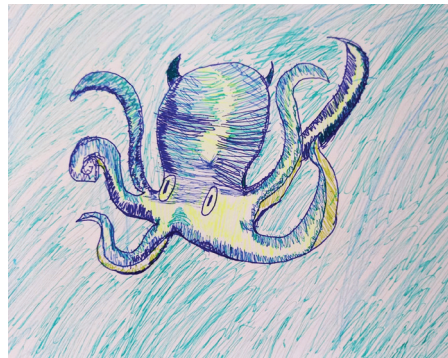
Demeter Zsófia (III.H. o.)

Szűcs Petra (III.H. o.)

Demeter Ágoston (II.H. o.)

Péter Barnabás (II.H. o.)

Kása Erik (II.H. o.)

Tamás Kincső Anna (II.Sbs. o.)

Juhász Pálma (III.H. o.)

Cián-Némedi Raymond (II.H. o.)

Érdekesességek

Miért csattan az ostor vége?

Mert a csikós mesterséges hangrobbanást idéz elő. Kicsiben az történik, mint a hangsebességnél gyorsabban haladó repülőgépeknél. Az ostort a csikós amikor megforgatja, a vékony vége olyan gyorsan forog, hogy nem is lehet látni. Csak a hangját halljuk, mert süvít. Amikor visszarántja, a hang hirtelen összetorlódik, és akkorát szól, mint a puska.

Miért pattog a tűzön a kukorica?

Olyasmi történik vele, mint a léggömbbel, amibe túl sok levegőt fújunk. A léggömböt is túl erős nyomás veti szét, a kukoricaszemet is. De míg a léggömböt a levegő feszíti szét, a kukoricaszemet a belső víztartalma. A kukorica nagyon kemény mag és ha a vízdús belseje hirtelen felmelegszik és benne gőz keletkezik, felrobban és a belseje kifordul.

Kapkod, mint Bernát a ménkűhöz

A ménkű a villám népies neve. Bernát állítólag egy nagy szélhámos volt, aki elhitette az emberekkel, hogy villámlani tud. Össze is szedett a hiszékeny emberektől valamennyi pénzt, amivel megpróbált elszaladni, de elkapták és nyilvánosan megvesszőzték. Akkor elkezdett kapkodni, de nem a ménkűhöz, hanem a testrészeihez, amelyre ráverték. Mégis a nép száján úgy maradt meg, hogy a ménkűhöz, vagyis a villám után. Így szokták mondani ma is, amikor kapkodó emberekről beszélünk.

Máthé Hunor, Lépésről lépésre IV. osztály

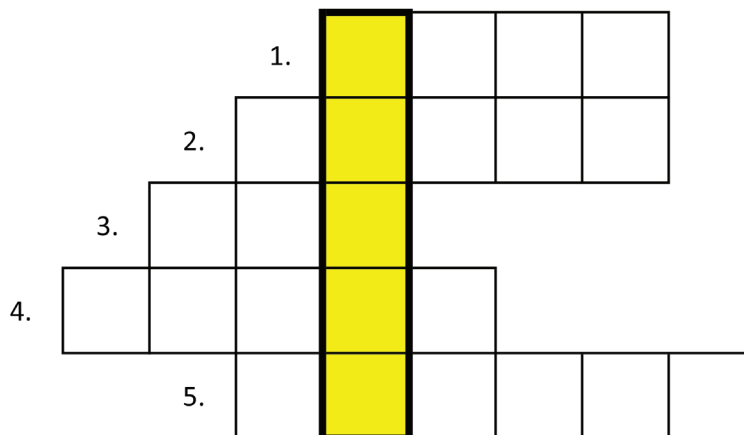
Jean viccek

- Jean, kivágsz egy fát?
- Az ajtón vagy az ablakon, uram?
- Jean, vigye le a kottát a pincébe!
- Miért uram?
- Mert mély hangon szeretnék énekelni.
- Jean, hozz egy körtét!
- Jean elmegy egy elektronikus üzletbe, és vesz egy villanykörtét, majd hazamegy.
- Ez jó lesz uram?
- Jean, te török vagy!
- Nem, efendim!

- Jean, vegye fel a kagylót!
- Nem lehet uram! Tele van vízzel.
- Jean, megyünk az állatkertbe zebrát nézni!
- De hát itt van, uram, most megyünk át rajta!
- Jean, még kiönti! Fogja jól a fülét!
- Az enyémet, uram?

Fórika Tamás, Lépésről lépésre III. osztály

REJTVÉNY

1. Tengeri állat
2. Tyúk férje
3. Rágunk vele
4. Vándormadár
5. Mit csinál a baba rajzolás helyett?

Moldvai Erik-Erhardt, Lépésről lépésre III. osztály

ÉRDEKESSÉGEK A FOCI VILÁGÁBÓL

- ✓ A 2022-es katari arab emírségben megrendezendő futball-világbajnokság helyszíne, a Lusail nevű város, még nem létezik! Gyakorlatilag a semmiből fogják felhúzni a sivatag közepén.
- ✓ A profi futballban olyan összegek röpködnek, amelyekről talán még nem is hallottunk még, hogy Cristiano Ronaldóért egymagában többet fizetnek a futballklubok, mint az egész magyar fociválogatottért.
- ✓ Az első, tévé által közvetített labdarúgó-világbajnokságot 1958-ban rendezték Svédországban, ahol Pelé, a világbajnokságok történetének legfiatalabb gólszerzője volt. A fiatal, szinte még gyerek labdarúgó 17 évesen és 249 naposan volt a győztes csapat tagja.
- ✓ 1913-ig a kapusoknak nem kellett a játékosokétól eltérő mezt hordaniuk.
- ✓ A focisták minden meccsen átlagban kb. 9,65 km-t futnak.
- ✓ A világ focilabdáinak több mint 80 %-a Pakisztánban készül, az én kapuskesztyűm is.
- ✓ A világ első futballklubja az angol Sheffield Football Club volt, amelyet 1857-ben alapítottak.
- ✓ A legtöbb gól, amit egy játékos egyetlen focimeccsen rúgott 16. Ennyiszor talált a kapuba Stephan Stanis francia focista egy 1942-es meccsen.
- ✓ Akadnak furcsa sérülések is a fociban: Celestine Babayaro, nigériai származású játékos, például úgy törte el a lábát, hogy éppen a saját gólját ünnepelte. Luigi Riva pedig egy néző karját törte el, amikor túl erősen rúgott a labdába, ami a közönség soraiban landolt.
- ✓ A legtöbb gól az emlékezetes, 149-0-ra végződő meccsen született. Egy madagaszkári csapat (Stade Olympique de L'emyrne) 149 öngólt rúgott a saját kapujába, ezzel tiltakozva az általuk igazságtalannak vélt bírói döntés ellen (ami egy korábbi meccsen született).
- ✓ Az első élő focimeccs-közvetítést 1937-ben kapcsolták az Arsenal edzőmeccséről, a Highbury Stadionból.
- ✓ A leggyorsabban született gól egy mérkőzésen: 2,8 másodperccel a játék kezdete után talált a hálóba az uruguay-i Ricardo Olivera, 1998 decemberében.
- ✓ Leghosszabb játszott időtartam kapusként, kapott gól nélkül: 517 perc -Walter Zenga (1990).

Nagy Levente, Lépésről lépésre IV. osztály

NYÁRI BEJÁRÓTÁBOROK

ELŐKÉSZÍTŐ – IV. OSZTÁLYOSOK RÉSZÉRE:

Június 28. és július 2. között

1. Barangolás két keréken (csak biciklizni tudó gyerekeknek)

Korosztály: II–IV. osztály

Programvezetők: *Tasi Ottilia/Major Gabriella, Szabó Csilla*

2. Izgó-mozgó mesetábor

Korosztály: E–IV. osztály

Programvezetők: *Balázs Melinda, Kasza Gabriella*

Július 5. és 9. között

1. Aprókák néptánc-tábor

Korosztály: Elsősorban elemis néptáncosoknak

Programvezetők: *Palkó Margit, Crepelca-Kovács Beatrix, Pál Krisztina, Tamási Emese*

2. Kincses Temesvár (városnéző- és alkotótábor)

Korosztály: E–IV. osztály

Programvezetők: *Fodor Enikő, Fodor Zsuzsanna, Makai Mercédesz*

Július 12. és 16. között

1. Zöld alkotótábor (az Iskolakertben)

Korosztály: E–IV. osztály

Programvezetők: *Vinczeffy Kinga, Nüszl Erzsébet*

2. Baranta és sporttábor

Korosztály: E–IV. osztály

Programvezetők: *Magyar Petra, Benedek Márk*

3. Délelőtti angol klub (8–12 között)

Korosztály: III–IV. osztály

Programvezetők: *Huszár Somogyi Gabriella*

Július 19. és 23. között

1. Úszás és sporttábor (vízbiztos gyerekeknek)

Korosztály: E–IV. osztály

Programvezetők: *úszás Borbély Anitával, Mureşan Noémi*

2. Kézműves tábor

Korosztály: E–IV. osztály

Programvezetők: *Adorjányi Borbála, Debreczeni Cintia, Kása Melinda*

Július 26. és 30. között

1. Úszás és mesetábor (vízbiztos gyerekeknek)

Korosztály: E–IV. osztály

Programvezetők: *úszás Borbély Anitával, Boros Emília/Varga Ildikó*

2. Román nyelvi fejlesztés (alapfokú nyelvtudással rendelkező gyerekeknek)

Korosztály: E–IV. osztály

Programvezetők: *Niculescu Andra, Băruţă Krisztina*

Szerkesztők:

Bakos Ágnes-Mónika

Stan Orsolya

Tördelés: Orosz Sándor

Címünk:

Bv. General Dragalina 11A

Irányítószám: 300181

Tel. 0256-493031

Honlapunk: www.bartok.ro

A lap megjelenését támogatta: